

JUNTS TORNA A FOLLAR AMB EL PSOE

Com acabarà aquesta història d'amors patriòtics?

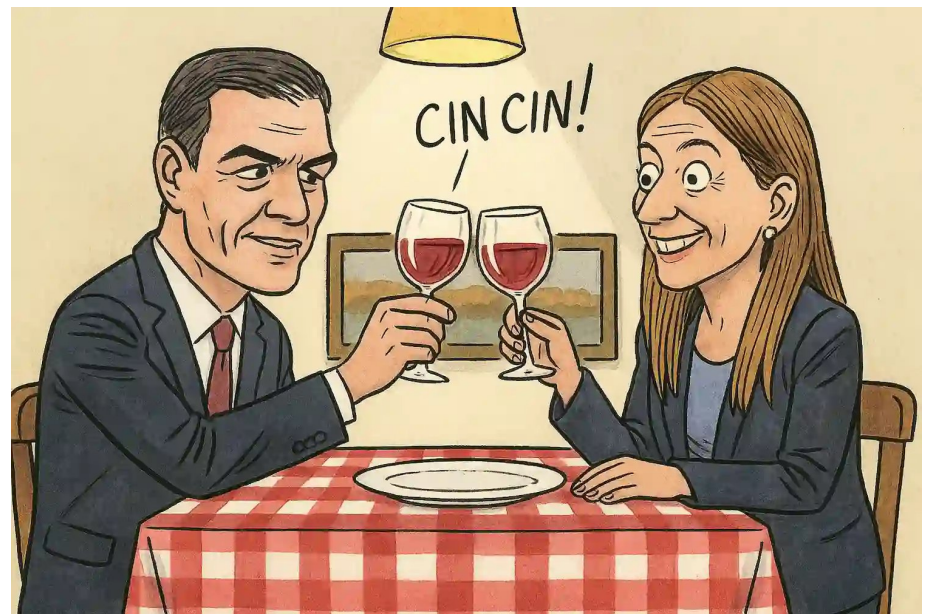
La relació entre el PSOE i Junts mai ha estat senzilla en l'actual legislatura. Els set diputats de Junts sorgits de les urnes en 2023 són crucials perquè el Govern tingui majoria absoluta. I aquests mateixos set vots ja van valer el seu pes en or en els primers compassos de la legislatura amb l'elecció de la presidència del Congrés.

A l'agost de 2023, Junts va demostrar que el seu suport no seria gratuït i va arrencar al PSOE diversos compromisos a canvi de votar a favor de Francina Armengol: usar les llengües cooficials amb plena normalitat en el Congrés i crear comissions de recerca com la dels atemptats de Barcelona i Cambrils en 2017. La formació independentista va voler deixar clar que aquest acord es limitaria a la Mesa del Congrés i que no era "vinculant" a cap investidura.

Es podria dir que va ser el moment feliç de la seva relació, però la cosa es va

complicar amb un altre acord que encara avui s'arrossega i podreix la relació entre els dos partits. El català volia marxar amb l'oficialitat del català a la Unió Europea. L'espanyol deia que sí a cada polvet, però després es feia el suec. Aquí s'inicia una sèrie de desacords que han impedit un vincle amorós fluid sinó passional entre Pedro Sánchez i Carles Puigdemont al llarg dels dos últims anys.

Cal recordar que quan dos follen per interessos, el que més mana fora també mana més al llit? Cal recordar que la dreta i els seus còmplices a tots els estaments de poder els repugna que follin... com quan els blancs

supremacistes veuen un dona blanca amb un home negre i ressusciten ipso facto el KKK, el cristianisme obcecat i l'instint assassí?

En definitiva, ara proven de seguir follant, però menys visiblement. Esperem que la discreció els porti a un bon any nou amb el retorn de Puigdemont.

GUERNICA

Alemanya demana perdó, Espanya encara no

Alemanya ha demanat simbòlic perdó a Guernica. La força aèria nazi necessitava entrenar-se i Franco els va cedir una part d'Espanya. De Guernica en va quedar un arbre, una Luftwaffe entrenada i un Franco encantat. El bombardeig va produir-se a l'Abril del 37. Han passat vuitanta vuit anys, masses llunes i masses pluges passades però al final el President alemany s'ha desplaçat a la població basca, ha encarregat una corona d'homenatge, n'ha col·locat cerimoniosament les cintes, ha dit unes paraules –sentides o falses– i ha tornat a casa.

Ritual inútil i cínic per a la població basca i especialment per les víctimes de les bombes però un gest que la política

diplomàtica valora molt. Els diaris han anat plens de detalls de la cerimònia alemanya. Del que no han parlat és del paperot que va fer el rei Felip d'Espanya que amb cara de segell es va posar al costat del President alemany i amb cara funerària va escoltar les seves paraules de penediment. Ell, ni una paraula.

Per Felip, acceptar les disculpes germàniques era acceptar el cop d'Estat

franquista, la seva ideologia feixista i l'odi per les terres basques. I ell, el Felip és hereu directe de tots aquests crims i dictadures i cal, en èpoques teòricament democràtiques, mantenir-se al marge.